Катя Алвес

Клубът на мъфините

Мястото за тайни срещи

Лин е много срамежлива и абсолютно алергична към цигулки. Освен това знае страшно много трикове. Например номера с плъховете. Лично го е гледала. Но както скоро ще се окаже, този номер не е толкова лесен за изпълнение...

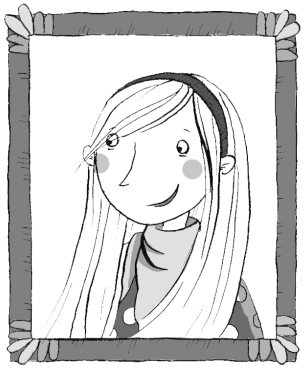

Миранда е специалист по сладките неща. Например по малиновите бонбони. Иначе почти никога не прави фасони и ако се наложи, дори би пожертвала подаръка за рождения си ден (едно пони). За щастие обаче, не ѝ се налага.

Таптам е най-дръзката и най-напористата от четирите приятелки и иска непременно да стане циркова артистка. За да успее, тя трябва всеки ден да тренира заедно със Супер Алберт – любимото ѝ зайче.

Лулу обича проекти, планове, домашни работи, и всичко, което изисква да се пише. Прочела е най-малкото три детски криминални романа и знае много добре как да се държи в трудни ситуации (почти винаги). Освен това майка ѝ е фризьорка, което е много полезно. Например, когато е нужна червена боя за коса за един хитър план.

Катя Алвес
Родена е през 1961 г. в град Коимбра, Португалия. Упражнявала е различни професии – работила е в книжарница, в библиотека, била е редактор в радиото. Днес тя живее със семейството си в Цюрих и пише детски романи, повести, радиопиеси. Много обича португалски оризови кексчета, за които твърди, че са преки роднини на мъфините.

Ели Брудер
Родена е през 1980 г. в областта Пфалц, Германия. От малка обича да рисува истории в картинки. След като завършва образованието си в Шотландия и Фрайбург, работи като илюстратор. Живее с мъжа си и цяла ферма с животни край езерото Ратцебург в Северна Германия. В Шотландия Ели Брудер за пръв път опитала мъфини, които и до днес обича много.

Der Muffin-Club
Beste Freundinnen und das Super-Kaninchen!
Autor: Katja Alves
Illustrations: Elli Bruder
© 2014 by Arena Verlag GmbH, Würzburg, Germany
www.arena-verlag.de
Through Anthea Agency

Клубът на мъфините
Място за тайни срещи
© Издателство „Фют“, 2015
Илюстрации: Ели Брудер
Превод Милкана Клаус Делер

ISBN: 978-619-199-102-0

Катя Алвес

Клубът на мъфините

Мястото за тайни срещи

Издателство „Фют“

Представяме ви Таматам!

Аз съм Таматам, а не Тамара, както ме наричат моите родители. За това си има причина. Таматам е артистичното ми име. Човек има нужда от такова име, когато иска да стане цирков артист. Нали не можете да си представите някоя си Тамара Майер, която работи в цирка? Не можете. **Точно така!**

Но докато стана готова да участвам в представления в истински цирк, тренирам на тавана в къщи. Мястото е идеално за това – мога да жонглирам и да тренирам Супер Алберт. Искахме на този таван да си правим и тайните срещи на нашия Клуб на мъфините.

Клубът на мъфините сме Лулу, Миранда, Лин и аз. А Супер Алберт е моето зайче. Това, че станахме Клубът на мъфините, всъщност е благодарение на нашата учителка, госпожа Шнайдевинд. Преди известно време, малко преди училищния празник, тя искаше да ни накаже и затова ни разпредели в група, която трябваше да приготви сладкиши за празника. Останалото можете да прочетете в историята на Лулу. Ако искате....

Ако обаче си мислите, че сега по цял ден правим мъфини само защото се казваме Клуб на мъфините, грешите. Това изобщо не е така и изобщо не е вярно. Което всъщност е едно и също, както би казала Лулу.

Членовете на **Клуба на мъфините** си помагат взаимно, когато има проблем. А при нас непрекъснато нещо се случва. Вече успяхме да разрешим проблема с Лин и кетчупа и проблема с Миранда

и балетния костюм. И двата случая бяха наистина трудни.

Не съм си мислила обаче, че и на мен някога ще ми се наложи да ползвам помощта на Клуба на мъфините. Защото доскоро животът ми си беше **абсолютно наред**. Плановете ми за бъдещето бяха перфектни, както би казала Вилма. Вилма е майка ми. А що се отнася до бъдещето ми, тя е на мнение, че то зависи пряко от оценките ми в училище. Работата обаче е там, че моите планове за моето бъдеще са съвсем различни от плановете на мама. Вилма и Петер, баща ми, искат да стана лекарка. Най-добре в Швейцария, защото там се печелят много пари. Но аз никога няма да стана лекарка, а циркова артистка. Това е решено!

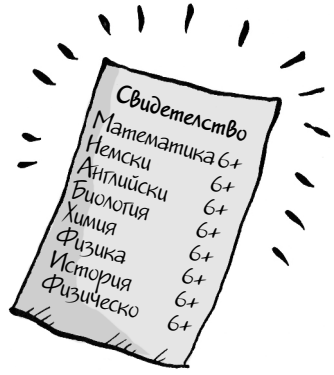

И ако Клубът на мъфините не успее да разреши суперсериозния ми проблем, ще замина толкова надалече, че майка ми и баща ми никога няма да ме намерят. Може би за Австралия. Само Клубът на мъфините може да знае къде съм. Ще взема и Супер Алберт с мен. Най-вероятно. Ако дотогава научи някой номер.

Супер Алберт всъщност е женски заек. Но това не съм му го казвала. И аз го научих едва след като баща ми си призна, че всички мъжки зайци в зоомагазина били вече разпродадени. Аз страшно много исках мъжки заек, защото женския не мога да го кръстя Супер Алберт.

Първоначално исках да му сменя името, но Миранда каза, че той нямало да го понесе. Душевно, имам предвид. Миранда ги знае тези работи, защото майка ѝ е близка с един терапист (или нещо подобно), който е специалист по душите. Точно както аз съм спец в жонглирането.

В Клуба на мъфините ние с Лулу сме по страхотните планове, защото винаги имаме страхотни **идеи**. Почти винаги. Но когато разбрах, че майка ми иска да даде под наем нашето таванско жилище на учителката по йога на майката на Миранда, бях толкова шашната, че първоначално нищо не ми хрумна. Което ми се случва много рядко.

– Лесно ще решим проблема – заяви Лулу.

Обаче после се оказа, че случаят е по-сложен, отколкото си мислехме. Виновен за това беше главно Шива.

